HOMMAGE À

ROBERT JACOBSEN

(1912 - 1993)

-PEINTURES SUR PAPIER-

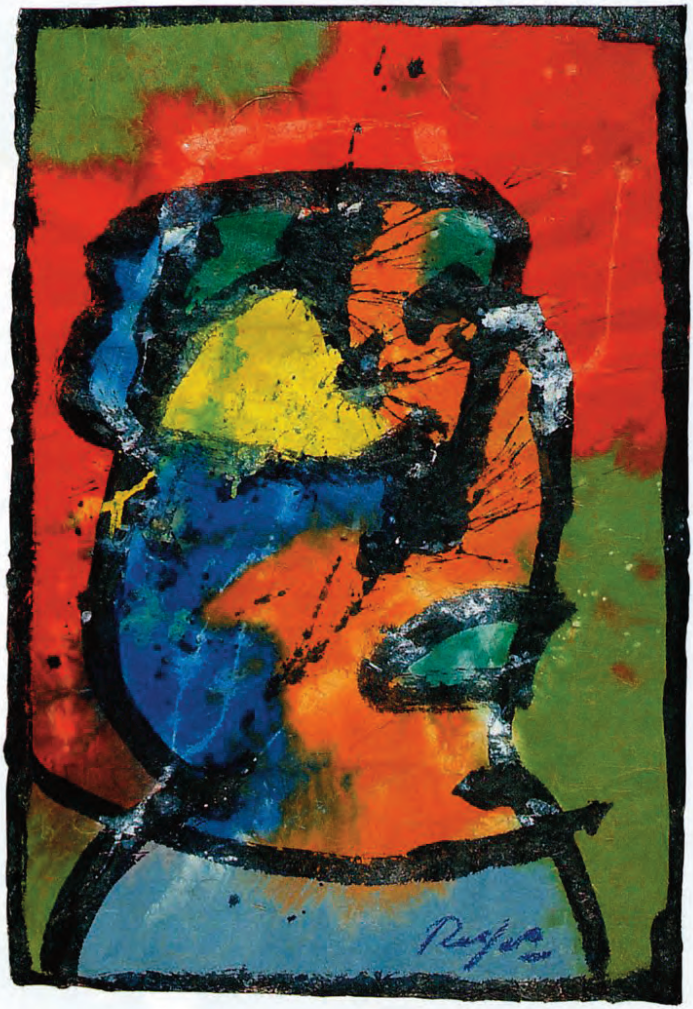

Nr 5

GALERIE BEL'ART

STOCKHOLM

GALLERI HENRIK KAMPMANN

KØBENHAVN

Välkommen till

VERNISSAGE

i närvaro av konstnärens änka och son
Maria och Bobby Jacobsen

Söndagen den 26 oktober 1997
kl. 15 - 17

kl. 16 berättar professor Teddy Brunius
om Robert Jacobsen och hans konst. Välkomna.

GALERIE BEL'ART

Birger Jarlsgatan 2, 114 34 Stockholm
Tel: 08-611 60 52, Fax: 08-611 60 54
E-mail: kent.belenius@belart.se
www.belart.se
Öppet: Tisdag fredag 11-17

Utställningen pågår till den 20 november

FERNISERING

De inviteres herved med ledsager til fernisering på udstillingen af
Robert Jacobsens malerier
fredag den 7 november 1997 kl. 16 -18
hvor kunstnerens enke, Maria Jacobsen og jeg glæder os til at hilse på Dem.

Med venlig hilsen,
Henrik Kampmann.

Galleri Henrik Kampmann

Gothersgade 31 1123 København K
Tlf: 40 30 50 53
Fax: 33 15 00 53
www.GalleriKampmann.dk

Åbningstider: Tirsdag - fredag: 12 - 17.30 Lørdag: 12 15
Sidste dag: 28 november.

Förord

¨Jag har helt enkelt försökt att vara en man i tjugonde århundradet¨ sade Robert Jacobsen när en undrande beundrare ville höra en minnesvärd aforism. Uttalandet är helt sant. Robert Jacobsen föddes 1912 och avled 1993. Han var under sitt långa liv intensivt verksam. Mest känd är han som skapare av stora monumentala järnskulpturer, arkitektoniska verk av en modern konstruktiv monumentalitet, som har berikat vår tids stadsmiljöer i många länder. Han är en av de tre stora internationellt verksamma danska artisterna i vårt århundrade. De övriga är Asger Jorn och Richard Mortensen. Tidtals rådde mellan de tre rika artistiska utbyten men också intensiva motsättningar. Efter andra världskriget gick var och en sin egen väg i olika riktningar.

Med Richard Mortensen blev han i Paris en av stöttespelarna i Denise Renés galleri. Vägen dit gick över Salon des Réalités Nouvelles, där han hade kontakter med bl.a. Léger, Magnelli och Herbin. På femtiotalet fick han sin ställning som internationell modernist etablerad. Vasarely, Poliakoff, Dewasne och Mortensen stod honom nära vid den tiden. ¨Klar form ¨var deras slagord.

1957 skedde en brytning med dessa konstnärer. Robert Jacobsen hade satt i gång att utföra vad som oegentligt brukar kallas för ¨dockor¨ abstrakt figurativa mytiska figurer. I uttrycksformerna anknyter de till många av världens olika religiösa gestaltningar: fornnordiskt, afrikanskt, precolumbiskt amerikanskt och kinesiskt. I sina konstruktiva figurer hade han skapat porösa icke föreställande formsystem med mitten tomrum och omgivning av balkar, raster, koniska och sfäriska ytor med olika texturer och färger, oftast svart.

Brytningen med konkretister och konstruktivister på femtiotalet avbröt inte den egna konstruktiva verksamheten. Han framhöll att han var fri att göra vad han ville, och det gjorde han också. Han fick finna ett annat galleri än Denise Renés och fick nu en legendarisk ryktbarhet som ¨le gros Robert¨ Han skulle sedan leda akademielever i skulptur som professor vid konstakademien i München från 1962 till 1981. 1976 blev han professor vid konstakademien i Köpenhamn. 1969 slog han sig ner ett stycke från Kolding i Jylland, och var fram till sin död outtröttligt verksam.

Också känt är att han vid sidan av sin skulpturala verksamhet ständigt arbetade med målningar, teckningar, collages och grafik. Han ville utvidga den tvådimensionella konsten med en frihet av sina erfarenheter av de tredje dimensionens djup och volym. Det är bekant att skulptörer som Michelangelo, Rodin och Carl Milles - för att nämna några stycken - inför en särskild formkaraktär i sina målningar och teckningar.

Under sista levanadsperioden utförde han stora målningar på japanskt rispapper i blandteknik. Här ser man hans spontana lekfullhet förenad med en vilja att driva den flata ytan mot en porös effekt av djup med spel av täthet, urholkningar, konvexa/konkava ytor och tomhet. De verk som nu med stöd av konstnärens änka Maria visas hör till Robert Jacobsens sista levnadsperiod, tjugonio verk utförda mellan 1982 och 1992.

Uppsala i september 1997

Teddy Brunius
fil.dr., professor emeritus
vid Köpenhamns universitet

Nr 1

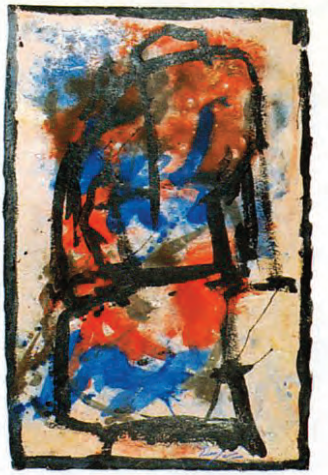

Nr 2

Nr 3

Nr 4

Nr 6

Nr 7

Nr 8

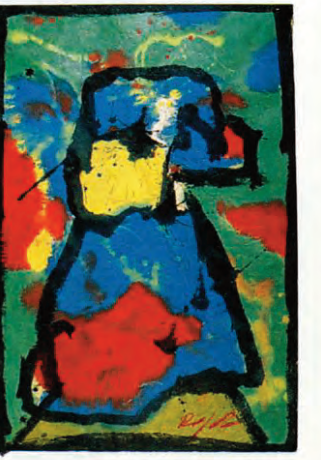

Nr 9

Nr 10

Nr 12

Nr 13

Nr 11

Nr 14

Nr 16

Nr 18

Forord

"Jeg har ganske enkelt forsøgt at være en mand i det tyvende århundrede" sagde Robert Jacobsen engang, da en beundrer ville høre en mindeværdig aforisme fra hans mund. Udtalelsen rummer en absolut sandhed: Robert Jacobsen er født i 1912 og døde i 1993. Han var livet igennem utroligt aktiv, skaber af monumentale jernskulpturer, store arkitektoniske værker af en moderne konstruktiv monumentalitet, som har beriget vor tids bybilleder i utallige lande, og som gjorde ham kendt ude i verden.
Han er en af de tre store, internationalt aktive danske kunstnere i dette århundrede, hvor de to andre er Asger Jorn og Richard Mortensen. Der herskede til tider en værdifuld kunstnerisk udveksling imellem dem - men også intense modsætninger. Efter 2. verdenskrig udviklede de sig i hver sin særlige kunstneriske retning.

Sammen med Richard Mortensen blev han i Paris en af de vigtigste kunstnere i Dénise Renés galleri. Vejen hertil var gået over "Salon des Réalités Nouvelles" hvor han havde kontakt med bl.a. Léger, Magnelli og Herbin. I halvtredserne fik han sin position som international modernist slået fast. Robert Jacobsen, Poliakoff, Dewasne og Mortensen stod hinanden nær på den tid og deres kampråb var: "Klar Form"!

I 1957 brød disse kunstnere med Robert Jacobsen. Han var begyndt at lave det, der kaldtes "Dukker" som var abstrakte, figurative, mytiske figurer. I deres udtryk mindede de mest om de religiøse figurer, man kendte fra alverdens kulturer: Den oldnordiske, afrikanske, præcolumbianske amerikanske og kinesiske.
I sine konstruktive figurer, derimod, havde han skabt porøse, ikke figurative, formsystemer med et tomrum i midten, omgivet af bjælker, skærme, koniske og sfæriske sider med forskellige overflader og farver - dog oftest sort.

Splittelsen imellem konkretisterne og konstruktivisterne i halvtredserne standsede dog ikke Robert Jacobsens egen skabende virksomhed. Han holdt fast i, at han var fri til at gøre, hvad han ville - og gjorde det - han måtte finde et andet galleri end Dénise René, og det var på dette tidspunkt, at han erhvervede det legendariske tilnavn "Le Gros Robert"
Mellem 1962 og 1981 var han professor ved kunstakademiet i München, hvor han underviste i skulptur; i 1976 blev han udnævnt til professor ved Kunstakademiet i København - men det blev dog i Jylland, et stykke vej fra Kolding, at han slog sig endeligt ned i 1969, og det var her han virkede, energisk og utrætteligt, helt frem til sin død i 1993.

Sideløbende med sin skulpturelle udfoldelse, er det kendt, at han arbejdede med maleri, tegning, collager og grafik. Han ville udvide den to-dimensionelle kunst med sine egne erfaringer fra den tredie dimensions dybde og volumen. Man ved, at også andre billedhuggere, som for eks. Rodin, Michelangelo og Carl Milles, benyttede en særlig formkarakter i deres malerier og tegninger.

I sin sidste periode og helt frem til sin død, udførte Robert Jacobsen store malerier. Her oplever man rigtigt hans spontanitet forenet med viljen til at drive det flade medium hen mod en porøs effekt af dybde ved at lege med tæthed, udhulning, konvekse/konkave elementer og tomrum. De værker, som nu, med støtte fra kunstnerens enke, Maria, vises, er blevet til i Robert Jacobsens sidste livsfase, ialt niogtyve værker udført mellem 1982 og 1992.

Nr 29

Uppsala, i september 1997

Teddy Brunius
fil.dr., professor emeritus
vid Københavns universitet

Nr 19

Nr 22

Nr 15

Nr 20

Nr 21

Nr 27

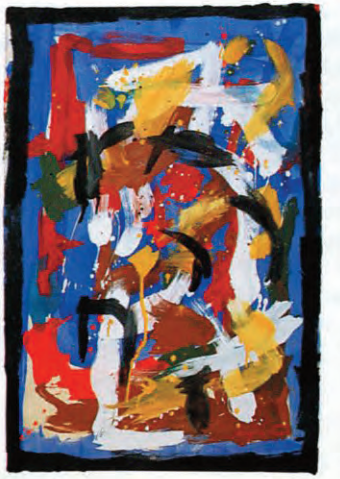

Nr 26

Nr 23